

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 712/2015
16.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.К. и др., због кривичног дела убиство из члана 113. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.П., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 30.01.2015. године и 3Кв бр. 24/15 од 18.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.К., адв. М.П., па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 30.01.2015. године и 3Кв бр. 24/15 од 18.05.2015. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 30.01.2015. године, ставом првим одбачен је као недозвољен захтев окривљеног И.К. од 02.06.2014. године, за накнаду трошкова кривичног поступка насталих у поступку пред Вишим судом у Неготину К бр. 42/10 и К бр. 68/11 и поступку пред Вишим судом у Зајечару Ким 21/10. Ставом два истог решења одлучено је да се захтев окривљеног од 02.06.2014. године, за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред судом правног лека, достави Апелационом суду у Београду.

Решењем Вишег суда у Неготину 3Кв бр. 24/15 од 18.05.2015. године одбијена је жалба браниоца окривљеног И.К., адв. М.П., изјављена против решења Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 30.01.2015. године, као неоснована.

Против правноснажних решења Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 30.01.2015. године и 3Кв бр. 24/15 од 18.05.2015. године, захтев за заштиту

законитости поднео је бранилац окривљеног И.К., адв. М.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 262. став 2. и члана 265. став 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине оба нижестепена решења и предмет врати Вишем суду у Неготину на поновно одлучивање или пак да иста преиначи тако што ће усвојити захтев и донети решење о признавању и додели трошкова кривичног поступка.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке и на седници већа на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.К., адв. М.П. је основан.

Пресудом Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 16.07.2012. године, према окривљеном И.К. на основу члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, а сходно члану 355. тачка 2. ЗКП обустављен је поступак због кривичног дела убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка у износу од 11.861,18 динара, који су исплаћени из буџетских средстава суда на име награде вештака и трошкови по рачунима, падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5741/12 од 27.01.2014. године, потврђена је првостепена пресуда у односу на окривљеног И.К.

Бранилац окривљеног И.К., поднео је дана 02.06.2014. године захтев за доношење решења о признању тј. накнади трошкова кривичног поступка за пружене адвокатске услуге у предметима Ким 21/10; К 68/11 (раније К 42/10) и Кж1 5741/12, а који се односе на награде и нужне издатке како браниоца, тако и родитеља (на име присуства главним претресима пред Апелационим судом у Београду и Вишим судом у Зајечару), у укупном износу од 2.513.204,00 динара.

Наведени захтев браниоца окривљеног је решењем Вишег суда у Неготину 2К бр. 68/11 од 30.01.2015. године, одбачен као недозвољен, уз образложење да тако накнадно постављен захтев није дозвољен, јер се сходно одредби члана 262. ЗКП, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка може поднети од стране овлашћеног лица само до окончања главног претреса, док се у року од једне године од правоснажности пресуде или решења могу доставити само подаци о висини трошкова који су тражени, па како бранилац окривљеног, а и сам окривљени до завршетка главног претреса пред Вишим судом у Негодину нису поднели захтев за

накнаду трошкова првостепеног кривичног поступка, то исти није могао бити накнадно истакнут.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, другостепено веће Вишег суда у Неготину је својим решењем ЗКв бр. 24/15 од 18.05.2015. године исту одбило као неосновану, уз потпуно прихватање разлога и ставова из првостепеног решења.

Међутим, основано се по налажењу Врховног касационог суда у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима, тиме што је одбачен као недозвољен захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка повређена одредба члана 262. став 2. ЗКП.

Оцењујући предметни захтев браниоца окривљеног недозвољеним, у делу трошкова кривичног поступка насталих до окончања главног претреса због наводног пропуста браниоца да до тог тренутка постави захтев за накнаду трошкова поступка, Виши суд у Неготину се у побијаном решењу позива на одредбу члана 262. став 2. ЗКП, а која како то суд наводи, прописује да се захтев за накнаду трошкова кривичног поступка може поднети од стране овлашћеног лица „само до окончања главног претреса, а не и након његовог завршетка...“.

Овом законском одредбом (члан 262. став 2. ЗКП), нити било којом другом одредбом кривично процесног закона нити другим прописом којим се уређује накнада трошкова у кривичном поступку (Правилник о накнади трошкова у судским поступцима „Службени гласник РС“ бр. 57/03), није прописана, обавеза браниоца да захтев за накнаду трошкова одбране постави до завршетка главног претреса, већ је одредбом члана 262. став 2. ЗКП, прописано да се подаци о висини трошкова из захтева за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правоснажности пресуде или решења из става 1. тог члана.

Имајући наведено у виду као и чињеницу која произилази из списка предмета да је у конкретном случају специфицирани захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова поступка стављен у оквиру рока прописаног одредбом члана 262. став 2. ЗКП, с правом се у захтеву за заштиту законитости истиче да је тај захтев подобан основ за доношење посебног решења о висини трошкова поступка, а које је правноснажном ослобађајућом пресудом одређено да падају на терет буџетских средстава.

Како је побијаним правоснажним решењима повређен закон на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважењем захтева за заштиту законитости та решења укинуо и предмет враћа Вишем суду у Неготину да, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди донесе нову, правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, у вези са чланом 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**